

Megjelenik
hetenkint egyszer, vasárnap.

Szerkesztőség:
B.-Gyulán, a szerkesztő saját házában.

Kiadó hivatal:
Gyulán Dobay János könyvnyomdája és Winkle Gábor könyvkereskedése.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz Gyulára czimzendők, és legfeljebb minden péntek estéig beküldendők.

BÉKÉS.

TÁRSADALMI ÉS ISMERETTERJESZTŐ HETILAP,
TÖBB BÉKÉSMEGYEI NYILVÁNOS EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési feltételek:

Egész évre helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve 5 frt — kr.
Háromnegyed évre 3 " 75 "
Félévre 2 " 50 "
Évnyegyedre 1 " 25 "
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetési díjak:

Egy 4 hasábos petitsor 5 kr.
Kétszeri közlésnél . . . 4 "
Háromszori közlésnél . . . 3 "
Többszöri hirdetéseknek engedmény adatik. Bélyegilleték 30 kr.
A nyílt-tér sora 10 kr.

Hirdetések felvételnek: B.-Gyulán Dobay János könyvnyomdájában és Winkle Gábor könyvárusnál. — B.-Csabán a nyomdában. — Budapestten Haasenstein és Vogler, — Braun Ede (József-tér, 10. sz. I. emelet.) — Bécsben Naftles J. hirdetési irodájában. — Elfogadottnak hirdetések vidékről levélbeni megrendelés által a „Békés” kiadó hivatalához” czimezve is.

A „Békés” beszüntetése alkalmából.

Napok óta, különböző versiókban, járt a „Békés” beszüntetésének híre, a „Békésmegyei Közlöny” is közölte azt bár inkább azért, hogy a neheztelő gyulaiaknak új lap megindítását disszualálja.

A „Békés” december 5-ki számában végre maga a lap tulajdonosa, Dobay ur nyilatkozott és a versiókat helyre igazítólá a lap beszüntetését mint tényt constatálta.

Előadott okait én részemről méltányolom, bár a lap beszüntetését egy részt mégis sajnálom. Méltánylom azon okokat azért, mert szellemi consortium nélkül lapot oly egyéneknek, a ki idejének nagy részét a lapnak fel nem áldozhatja — jól szerkeszteni nem lehet. Pedig a „Békés”-nél az eset ez volt. Éber figyelemmel kísértem e lapot remélvén, hogy az az idővel mind életrevalóbbá lesz. De reményemet hova tovább annál kevésbe láttam megvalósulva annyira, hogy, megvallom, az utolsó negyedre már elő se fizettem rá, gondolván, ha élni nem bír, jobb ha meghal s enged másnak helyet, melynek talán több szerencséje lesz.

Dobay ur okait mondom méltánylom, ellenben azon gyulai urakat, kik neheztelve új lap megindítását tervezik megvallom, nem értem. Ha súlyt helyeztek a „Békés”-ben, miért hagyták tengeni, ha hagyták, mire való az új lap?

En is calamitásnak tartom, hogy szegény helyzetünkben új lapot két lapunk közül lenni. Bár volna csak egy, tartanók fel azt némi előszeretettel s helyeznök el azt úgy, hogy fontos feladatának meg is felelhetne.

Hogy az a lap hol jelenjen meg Gyulán-e vagy Csabán, a megyére nézve valóban közönyös dolog. Jelenjen meg ott, hol a létezési feltételek inkább megvannak s mivel Gyulán ép most kellett létező lapot pártolás hiánya miatt beszüntetni, természetes, ha a lap telepeül Csaba jelöltetik ki.

Azt mondani, hogy hogysen az a lap

Csabán szerkesztessék, akkor legyen justament két lap s nyomorogjon mint eddig mindakettő a közönség, az úgy rovására, ezt legalább is nevéstéges békaegér harcznak találom, hasonlónak ama képhez, melyet Zafir a nagy németek feltámadásáról adott, a kik szerinte nem bírtak feltámadni azért mert mindegyik apró herczegség, királyság stb. azt követelte, hogy a másik, közeli riválja, támadjon fel előbb.

Lap nem parádé, éljen ha életre való legyen bár mennyi, de ha nem az, hagyjunk neki békét, mert csak szegénységünket hirdeti, a mivel nincs mit dicsekedni, lap nem az a kö, mely ha vízbe dobatik, hűt száz ember kell, a ki kihuzza, azok kö ugyan lehet, de a mi hibázik, az a száz ember.

Azonban nyílnak kell lennem, időszaki sajtónk fontos ügye teszi ezt kötelességem — Dobay ur csalódik, a midőn azt hiszi, hogy a köznek jó szolgálatot tesz, ha a „Békés” a „Békésmegyei Közlönybe” beleolvastja. Mert a „Közlöny” sorsa a „Békés”-nél fájdalom semmivel se jobb. Ot negyed éve, hogy e lap fennáll s nem hogy sorsa javulását látók, sőt a közbejött esemény előtt többször járta a hír, hogy az ekkor s ekkor fog megszűnni. A „Közlöny”-re nézve még specíficus okok is fen forognak, melyek miatt e lap nem prosperálhatott, az, hogy t. szerkesztője a közönségtől teljesen elszigetelt életmódot folytat, a mi minden lapra impedimentum dírimens. — Dobay ur abban reménykedik, hogy a „Közlöny” politikai lappá alakul át; de keretibus quantum vis, lényeg, tartalom kell, mely a keretet betöltse. Különbben a politikai jelleg alatt én azt értem, hogy lehet majd benne politikáról is szó, mert tüzetesen politikai lapot szerkeszteni megynkben, én János Háriádnak tartom. De hiszen hiába hívjuk segítségül akar a politikát, ha nélküle anyagot nem találunk, hogy avval a lapot jól betöltsük, holott anyag van annyi, hogy annak a politika mondhatni

csak egy atomját képezi. — Hiszen kissé széttekintve alig találunk tárgyat, ügyet, melyről sokat, gyakran irni nem kellene. . .

Még egyszer mondom, Dobay ur önelhatározását én méltánylom, az az előzményeknek volt kényszerű következménye, de engedje meg, a „Közlöny” t. szerkesztője, én nem remélem, hogy sajtó ügyünk javuljon, ha a megye egyedüli lapjának a „Közlöny” marad, de még kevésbé, ha aus Überfluss Gyulán is új lap indul meg.

Hogy általában megjött e annak az ideje, hogy megyénkben életképes lap subsistálhasson, azt bizonyosan nem tudom, de egyet tudok, s ez az: hogy addig megfelelő lapunk nem lesz, míg a szerkesztőben oly egyént nem nyelünk, a ki képességén kívül még azon tulajdonság is nem bírja, melylyel a szükséges factorokat a lapnak megnyerni s megtartani képes legyen. — szerkesztőt, a ki a lap tartalmasságát, szükség esetén egymaga is nem biztosítja s nem tesz úgy, mint eddig történt itt és ott, hogy ha jött czikk pele-mele kiadták, ha nem jött, hát folyini hagyták azt a hosszú életrajtot, azokat a rég elmúlt gyűlések jegyzőkönyveit stb. a mi valóban minden inkább, mint szerkesztés, és az így kezelt valami inkább akár mi, mint lap, mely, támogatást remélhetne, érdemlene.

Oly szerkesztőnek valót azonban, a minőről az imint szóltam én köztünk nem ismerék, itt tapintatosság, ott képesség, itt öszszekötötések, ott az a je ne sais quoi hibázik s hibázik mindenütt az idő (nekünk magyarnak t. i. kettő soha nincsen: pénzünk, meg időnk) és hibázik a hivatás ösztönző érzete.

De istenem! hogy is lehessen magunkról szólvá ez uttal csupán társadalmi lapot szerkeszteni ott, a hol nincsen társadalom. Vagy mondja meg bár ki, a ki arra a desperát vállalatra adja tejét, hogy valamit megmozdítson, a társadalmat ugyan hol találja fel, vegye auf Ehre. Egyénenkint, ez óriási és mondhatom hálátlan munka lenne, a házakban? azok hivatal szobák, mikor nyitva vannak, mikor nem azok, hát akkor csukva van-

nak; — a „művelt társalgás és eszmecsere” közös tanyáján, a casinóban? annak csak két megfogható nyele van a dákó, meg a melyet Giergl készít, értekezletet oda hívjon? az „óra” előtt nem lehet, mert, „dolog” van, utána se lehet, mert haza kell menni. alatta? o hé!

Pedig uraim a legjobb ember is hasonlít a villanygéphez, ha érintik, szikrázik, a mint tőle telik, ha nem, a villany benne reked.

Nincs lapunk, mert nincs igazi társadalmunk s nem lesz se lap se sok más, mig velünk senki szóba nem állhat, ha csak „be nem áll.” Szeretném ha valaki kiszámítaná, hogy lát az így különben nagyon is ártatlanul eltöltött idő mit hajthatna máskülönbben.

No de ezen hirtelen segítve nem lesz, lap pedig kellene, sőt de miképp jussunk hozzá, ha hivatott vállalkozó nem jelenti magát? nem másképp hanem úgy, hogy ha a t. közönség, annak azon része, ide számítva az ez idő szerinti szerkesztő urakat is, melynek az ügyek intézése mégis kötelességében áll, maga áll az ügy élére és gondoskodik a szükségesekről. Alapja nem hibázik, mert a megyében 600 olyan egyén találkozik a kik jól szerkesztett lapra előfizetnének, ezen egyéneket fel kell találni tudni, s ha megtaláltatnak, gondoskodni kell a többitől, különben lehet lapja Gyulán néhány uri embernek, lesz Csabán a szerkesztőnek, de a megyének, az ügynek lapja mikor lesz, azt „voltaképen nem tudhatni.”

Ez az én őszinte nézetem.
Reök István.

Nyilatkozat.

Azon közleményre, mely Dobay János ur aláírásával vezércikk alakjában a „Békés” 49-ik számában megjelent: erkölcsileg kötelezettnék éreztük magunkat, a közönség tájékoztatására, következőket jelenteni ki:

Igenis igaz az, hogy Dobay János ur többeknek, azonban mindig csak négy azem között, elejtette azon nyilatkozatot, hogy a „Békés” jö-

TÁRCZA.

NEM EZT AKARTAM ÉN! . . .*)

Nem ezt akartam én, nem ezt!
— Az isten látja lelkem; —
De egy vigasztal, egy, s ez az,
Hogy nem, nem én műveltem.

Magasb hatalmak — mert te sem! —
Voltak, kik elbűvöltek,
S te elfeledted hitedet,
És esküdet megtörted.

A szerelemben oh, pedig
Egy hűség van, a lelki,
Mely sokkal több, mint bármi más,
S te ezt tudád megszegni!

Nem ezt akartam én nem ezt!
Oh, hogyha tudtam volna!
Ugy nem hurczollak el velem
Ez égő küzdhomokra.

Mert nehéz itt e pálya! s te
Roskátag, hajló, gyöngé;
Ez: egyetlen mentséged s lásd
Ezt is én teszem födre.

Ezt is csak én, mert más igaz
Nem tenné, nem tehetné;

*) Mutatványul Benedek Aladár költeményéből.

Csak még az isten — hisz a te
Lelked más ki ismerné? —

Nem ezt akartam én, nem ezt!
Hogy el is keljen válnunk;
Hogy az erős én, és te, a
Gyöngé, még harczba szálljunk.

Feledd is el minden szavam,
Mely rád oly durván sujtott!
S tanítsd a lány szellőt, hogy a
Viharnak hagyjon nyugtot. —

Mily szép volna most életünk!
Ha el nem szakadsz tőlem,
S nem látsz más sorsot, csak mit én
Számokra örököltem.

Nem ezt akartam én, nem ezt!
S az ember oly tehetlen!
Törjék el egy kis tükre csak.
S ő áll elcsüggedetten. . .

S nem is csoda, kis tükre mert
Örökre el van veszve,
S bármit tesz: többé önmagát
Hiven nem látja benne. . .

Lelkemnek törött tükre!
Igen, most már csak ez vagy!
Egy pillanat, „egy szó” . . . s mi volt,
Az a boldogság elhagy!

Nem ezt akartam én, nem ezt!
Oly szent vágy ulti lelkem:

Szeretni hön, álmodni hön,
Gyanutlan, önfeladten . . .

A hiu zajt megvetve, a
Néma dics üdvét élni . . .
Sötét jelent fogadva, egy
Szébb holnapot remélni . . .

Türni együtt, készörömet,
Egymásért élve, halva!
Sajtn: mint néz ránk a jövő
Nagy, fényes birodalma! . . .

. . . De ajkamon elhal a szó . . .
Haljon is el a többi! —
Bűnös, ki ha mit épít, azt
A templomot ledönti:

Benedek Aladár.

A Krach tette boldoggá.

(Beszélyke)

— Ifj. Jantsovits Páltól. —

Régi, s általánosan ismert dolog, hogy a kisvárosok lakói minden ujságon kapva-kapnak.

E kitűnő tulajdon különösen nagy mérvben van képviselve Ötegyháza városa lakosaiban, — s megvan már emberemlékezet haladó idő óta; itt legelőször tudott megélni a környék helységei között — a fotografus, színész, bűvész, torna és túrózó egylet, dalárda, zongoramester, tánczmester, rendezett tanács s más efféle halandó intézetek.

De mindenik legkevesebb ideig is állta itt a dicsőséget; a fotografus éhen halt; színész, bűvész, tánczmester megugrott, a zongoramester okosabb mesterséget tanult, dalárda, torna-egylet, rendezett tanács megbukott. A mily hévvel felkarolták, oly hideg vérrrel mondták mindenre az anathemat.

A mult évtized folytán egy nevezetes újdonsággal lepte meg Tama Ötegyháza lakosságát: honvédek jönnek a városba! — nem jönnek — mennek, de itt maradnak; dobpörgés ad jelt a kakasoknak az első kukorékolásra, torombita szó költi fel a fehér népet a reggeli álmából; piros arcu, piros sapkás s nadrágos alakok koptatják az új flasztert, hosszú kard — szurony — s szivarokkal grassálva s fumigálva a világot, — egész esteli kilencz óráig; akkor pedig a capistráng ismerős útemeire mossa el a konyha sylphidje az utolsó tányért. — A kinek elvitték katonának a szeretőjét, kaphat helyette más kettőt, barnát — szökét!

Azután — beszéltek a város atyái — minden ipar lendületet nyer; pék, mézáros szébb napra virádnak, — a kurtakocsmárosné megszámálhatlan itezo — még akkor nem volt liter szesz ital, s még olvashatatlanabb csókot árulhat el a lelkes fiúknak!

De legjobban örültek az újdonságnak a félig — vagy egészen felserdült hajadonok.

Oh azok a szép katonatisztek!
Csak mutatónak jött el egy-kettő, kvártély csinálni, s már több türes — kiadó — szivocsk

vő január hó 1-én megszünteti. Azonban mindannyiszor, valahányszor e végett komolyan interpellálva lett, azon választ adá: Hogy ő a „Békésmegyei közlöny“ szerkesztőjével még semmi megállapodásra nem jutott s ezen semmit nem mondó s épen ez által egy másik lap megjelenéséért érdeklődőket mystifical nyilatkozatát még akkor is fentartá, midőn a Gyulai alakult consortium egy új lap megindításának eszméjével, már nemcsak komolyan foglalkozott, de a tettek terére is lépett. Azonban feltéve, hogy ő már ekkor a „Békésmegyei közlöny“ szerkesztőjével megállapodásra jutott, vagy legalább bensejében meghatározta azon irányt, melyet e tekintetben követni fog: minő lélektani magyarázat adható józanon azon eljárásnak, melynél fogva akkor, midőn a gyulai consortium végrehajtott bizottsága némi hivatalos színezettel interpellálta s lapjának nyomdájába leendő kiadásért felszólította, sőt kérte: e kértet Báltászeki urnak adott szavára történt hivatkozással határozatlan visszautasította? — Kérdezzük Dobay urat s kérdezzük a nagy közönséget. — Hiszen Dobay ur nyomdaja üzletének egy általa nyomott politikai s egy másik társadalmi lap csak előnyre fogott volna válni, s így üzleti szempontok ez eljárást nem igazolják, a szellemi verseny pedig két lap megjelenése által csak ayert volna. Szemben emélfogva az elvitatlan igazsággal — mely ellen még csak érv sem hozható föl — Dobay ur közleményében mentségül felhozott tömörítése a szellemi erőnek egy politikai irányu lap körül, annyira naiv, hogy épen e naivságában van egy szerszminel czáfolata. És ha a szellemi erők tömörítéséről s ez által az eddigieknél magasabb tartalmu lap kiadásáról volt közte s a „Békésmegyei közlöny“ szerkesztője között szó: miként gondolták ők — kérdezzük — a szellemi erők tömörítését ily kényszer eszközök által keresztül vihetőnek? Vagy talán lapunknak e nem is reményelt s a gyulai polgárság egész egyetemét bántólag érintő kizárásában rejőlő kerülő ut akart lenni, a „Békésmegyei közlöny“ javára, a szellemi erők s előfizetőkre szabott kényszer köntös?

E kérdésre feleltek a bekövetkezett események s e felelvést egyszerűen desavouálták.

A mi a „Békésmegyei közlöny“-re zengett apológiáját illeti, erre nézve csak annyit mondunk: hogy *izlés dolga*. De hogy Dobay urnak izlése, nem rég fajulhatott ez apológiáig, legfényesebben igazolja az, hogy a nyomdájában megjelent Közlöny mellett javaltak látta a tulajdonát képező „Békést“ is ugyanott kiadni nemcsak, hanem annak szerkesztésével egy férfit, a mindnyájunk által tisztelt Zsilinszkyt bízta meg, hogy ez által a megye időszaki sajtójának megadja a becsülést, tisztelet, s irodalmi méltóság varázsát. Nem így volt-e, nem nyilvánította-e többször megelégedését a siker felett s nem viszonzotta-e a közönség e nemes intencióit az előfizetők oly számával, milyennel az előtt a „Békés“ soha nem dicsekedett?

Kérdjük továbbá: mi értelme van nálunk ma — akkor, midőn a megye nagy közönsége egy politikai tábort képez — politikai irányu lapnak? Hiszen a nagy politika kérdéseit egész az unalomig megvitatják még ellenzéki irányban is a fővárosban naponta megjelenő politikai lapok. Ha pedig a lap az ellenzéki lapok számát fogja gyarapítani, nem joggal mondhatjuk-e hogy: *vana sine viribus ira!*

aranyaszomántos lakót fogadott be; úgy szólott a szívdobogás, mint ifj. Másik ur órásműhelyében a számtalan óra ketyegése 120-at egy perc alatt.

De nem is lehet csodálni. A városban alig van himnemi fiatalság, — s az-az egy kettő is mintha nem is volna! — Képesek egyesült erővel egész éjjel a „nemzeti játék“ négy lapjánál, vagy a rabvallató idei termés karcos levélén éjhozsanta elülni, négy öt napig szabadég alatt lenni a nyulak vagy vadkacsák kedvéért, — de másban nem mutatkozik az élet... éjjeli zene, kránzchenek? — mióta elment Dronszki, nem volt egy sem; — sőt még uri esküvő is alig volt az utóbbi években egy kettő. Hisz a férfukért nem kár, — úgy is olyan élehetetlenek! de kár a pártában maradt szép nemért.

Hanem majd más világ lesz ezentúl! A nyalka tiszték bálakat, löversenyeket rendeznek, lesz éjjeli zene, udvarlás — s talán talán lakodalom is...

S ez versenyre kelti az itteni fiatalságot is, s Ötgyházának elterjed a híre szép bálairól, leányairól, deli tánczosairól.

Az édes képzeltetés a szívecskében 48 R. o-ra emelte a hőmértéket!

Van ebben a városkában egy szép kilencezablakos ház, s ebben a házban lakik egy szép kis széke leány, a kit kivételkép nem érdekelt oly nagyon a szállongó hír.

Hogy miként lehetett ez? — azt nyilván

Távol van tőlünk Dobay és Báltászeki urak intencióit legkevésbé is gyanúsítani, azt mondjuk mi is: *győzzön a jobb!* De ha önöknek jelszavuk komolyan vehető, miért akarták a jobb győzelmét lehetlenné tenni a jó mellett az által, hogy a versenytársat elég lovagiatlanul a küzdteréről le intriguálták. Azonban egyet kikérünk, a gyanyusítást *mintha lapunk megjelenése csak legutólabbról is a székhely kérdésével kapcsolatos vádlat lenne*. Lapunk megyei érdekü lap fog lenni, megfogjuk mutatni, hogy nem fog izetlen polemikába bocsátkozni, mitől Dobay ur annyira fél, mire pedig nem régen épen ő szolgáltattott alkalmat.

Végül még egy kérdés Dobay urhoz, midőn cikkében épen eszmadiákról is beszél. Ha Dobay ur egy pár eszmát akarna eszmáltatni, azt Truckler gyulai eszmadia neki megtagadja, nem fog-e egy másik eszmadiához fordulni, hogy eszmia nélkül ne maradjon? És most: *fiat applicatio*. Ha ő nekünk lapunk kiadását megtagadta, nem találja-e bárki is természetesen, hogy mi egy másik sajtóról gondoskodtunk s Gyulára hoztuk a Szita testvéreket? Hiába: *parva sapientia regitur mundus*, s most az egyszer ez a parva sapientia hagyta el önököt, mely nem engedé vala meg, hogy markokba nevetve előre igyanak a medve bürőre s hogy a szellem fegyverével monopoliumot üzzenek.

Gyula 1875. december 7-én.

Endrefi Kárdy.
Hajóssy Ottó,
Dr. Kovács István.

Végh József.
Ormós János.
Szigethy Lajos.

A gyulai r. kath. templom 100 éves fennállásának jubileuma.

Örömnapra viradtunk e hó 8-án. Ugyanis e napon tartottuk anyateplomunk százados és a hírneves Mooser Lajos organa művész által készített 26 változatú új orgonánk felszentelési ünnepélyét. A gyönyörűen felékített templom zsufoltságig megtelt ajtatoskodókkal. Az ünnepély reggeli 8 órakor az orgonaszenteléssel vette kezdetét, melyen a vallásos lelkiéleti öv. gróf Wenckheim Józsefné szül. Jankovics Stefánia ö méltósága is mint orgonaanya megjelent. — Az oltár előtt városunk polgárainak leányai — mintegy negyven — kik szinte a templomban nyertek lelki életet, koszorut képezve álltak körben, égő gyertyákat tartva kezeikben, mint a hit világitó szövetekét, s előttünk állott az élet tavassza legbájosabb virágkoszorújában. Az orgona-szentelést szent mise követte, melyet Gündöcs Benedek apát-plebános fényes segédlet mellett (német-ajku hívek részére) végzett. — Evangelium után Schiefner Ede endrői prépost-plebános lépett a szószékre, s fenkölt szellemű német szónoklata bevezetésében előadta, hogy midőn Gyula 1695-ben a töröktől visszafoglaltatott Békésmegye területén nem volt kath. templom, s a jelenlegi templom helyén is török mecset állott és ezt alakították át templomnak. E templom keblébe vette azon katolikus elődököt, kik különféle országokból jöttek ugyan ide, de mégis egyesek voltak hit, remény és szeretetben.

Később a templom a hívőket benem fogadhatván, a jótékony kegyur báró Haruckern Ferencz ugyan-e helyre 1744. évben új templomot építtetett. — Azonban alig 30 év lefolyása alatt e templom sem fogadhatván be a hívőket, a való-

megtudjuk, ha meghallgatjuk azon ifjuvali párbeszédét, ki a zongora mellett ülő leányka kottaforogatója volna, ha ugyan a picziny kezeccskék nem pihennének az ifju kezeiben, s a tündöklő sötét-kék szemek a kotta helyett nem az ifjunak ábrándos fekete szemébe merültek volna el.

„Ugyan édes Tóni, ne mondja mindig azt, tudja hogy az nekem rozslu esik.“

„Édes angyalom, hisz a ki úgy szeret, mint én kegyedet, annak feltékenynek is kell lennie. Hogy veheti azt rozslu néven?“

„De igen, haragszom érte; mert feltékenyekni, anyi mint bizalmatlankodni; — ha én nem bíznék valakiben: szeretni sem tudnám, s ha én valakit szeretek, bizom is benne feltétlenül.“

„Kezves, egyetlen angyalom! suttogá az ifju, s a picziny kezét, — azután a még piczinyebb rózsza ajkát csókolta meg; — a leányka nem viszonzotta ugyan, — de engedte, s a menyenyiben a pedanteriáig szigoru önmaga iránt, — ez töle anyi, mint más nőül, ha egy helyett két csókot ad.“

Most már érthetjük, hogy a szép Godányi Vilma mért nem epedett oly nagyon a honvédtisztek után, — mert az a nyalka barna györek, Vaséry Tóni, elabolta töle azt a kedves kis szívet, mely után bizonyára nem egy porte-epée birtokosa fog áhitozni.

Még egy csók — s a leányka elvonja magát Tóni öléseiből.

„Oh, édes kis kegyetlenem!“

„Bánom hogy először engedtem, maga rozslu ember!“

ban kath. szellemű kegyur elhatározta egy tágasabb és díszesebb templom építését. Ezen elhatározás 1775-ik évben ment teljesedésbe, midőn ugyanazon év szeptember 10-én Mária nevenapján az alapkö le is tétetett Jósza Ferencz akkori esperes plebános által. S így míg az első templom 40—50, a második harmincz évig állott, e harmadik már száz év óta áll s tanuja legt nemely szomorú, de örvendetes oseményeknek is. Fölemlíti, hogy e százados ünnepély emlékére a fáradhatlan buzgó lelkész Gündöcs Benedek új orgonát építtetett a büközű Wenckheim grófi család, mint kegyur, — boldogult Neumann plebános tömege, Gündöcs Benedek lelkész és a buzgó hívek összegyűlt adományaiból. S végre, hogy száz év lefolyása alatt kilencez plebános és 76 káplán működött e templomban. Szent mise alatt a tanítói kar quartettet zengett.

Tíz órakor a második szent mise-áldozat vette kezdetét, a magyar ajku hívek részére, melyet báró Bémer Pál nagyváradi apát-kanonok fényes segédlet mellett mutatott be az egék urnak. Evangelium után Vass Zsuzsanna ünnepélyesen letette a hitvallást, s így azon egyháznak lett gyermeke melyet ősei elhagytak. A hitvallás letétele végzetével Schéchenyi Lajos k. helyettes esperes és kigyósi plebános remek magyar szent beszédet tartott, melyben szépen bizonyította, hogy a templom isten háza s a kegyelem hajléka. Szent mise alatt a gyulai dalkö „alkalmi éneket“ zengett quartetben, melynek dallamát e százados ünnepélyre városunk fia a hírneves Erkel Ferencz zeneköltő írta.

Délután egy órakor Gündöcs Benedek apát-lelkésznel hetven teritékű díszebéd volt, melyen az orgonaanya öv. gróf Wenckheim Józsefné, Almásy Erzsébet grófnő, Bors bárónő, a megye-, város-, törvényeszek-, honvédség és uradalmak tiszteviselői, érdemes polgárok és földeszek voltak jelen. Jó kiváratok mondatok a büközű vallásos Wenckheim grófi családról, mely grófi család századokon át mindig gazdagon látta el az ur házat! továbbá az orgona-anyáért, megyei püspökért, báró Bémer Pál apát-kanonokért, — Erkel Ferencz zeneköltőért, — Schierner és Schéchenyi szonokokért s a szíves házi urért Gündöcs Benedek apát-lelkészért. Legyen áldott e nap emléke!

L..... J.....

Levelezés.

Budapesten Deczember 8. 1875.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Polyó év augusztus havában az öcsödi ifjuság „öcsödi mükedvelői társulat“ czim alatt egy jótékony czélú egyeletet alakított. Ez egyelet léteinek első időszakában izraelita tanuló ifjakból állott, kiknek minden nemes iránt fogékony keblében, legelőször talált viszhangra e szent eszme Ismervo azonban tisztelt földieim gyengéjét és előítéletét, tudva, hogy az idegenkedés más consfessiók, nevezetesen izraeliták iránt achilles sarkuk, ezt legyőzendő azon igyekeztem Forscher J. és Kohn A. barátaimmal hogy egyeletünk keresztény tagokban is gyarapodjék. Így történt hogy Tóth Vincze jogász urat az egyelet tagjai közzé választottuk.

Hogy az egyelet méginkább veszítsen, — hogy úgy fejezzem ki zsidós színezetéből Tóth V.

„Még visszadhatja mind — még mindössze tizszer csókoltam meg, — kamatostól épen száz, adja hát vissza!“

„Soha sem adom!“ kacagott a kis fehér galamb.

„Jól van, legalább nő a kamat!“

„Hátha soha sem kapja meg?“

„Nom szeret?“

„Mondtam valamikor, hogy szeretem?“

„Az igaz hogy nem; — épen azért félek én, mert nem is meri igérni, hogy engem fog szeretni, mindig-mindig!“

„De az istenért — ne kezdje azon a hangon! — mondja hát, kire is lehetne ön feltékony?“

„Kire! az egész világra! — a napra, a szellőre, a virágokra, a levegőre!“

„Bobó!“

„De látja édes Vilmám, — én bennem van ugyan önbizalom, de ha kegyedre gondolok, lehetetlen nem érezni azt, hogy könnyen elveszhetem. Én csak huszonkét éves vagyok, vagyon s hivatal nélkül, lehet hogy évek kellenek, míg enyémme lehet isten és a világ előtt. — Atyja eltem van; miért? — azt talán ő sem tudja... Kegyed ellenben egy ünnepelt nő, egy kikiáltott bálkirálynő, kit vagyon, szellem, szépség emelnek ki a többi közül; ha kegyed — hiába tagadná — szeret ma, ki tudja, holnap hogy lesz? sok kísértesnek, próbának lesz a kegyed szerelme kitéve!“

„Tóni, Tóni, nem hittem volna, hogy így beszélhet rólam!“

urat az egyelet elnökévé választottuk. Tóth ur, dicseretére legyen mondva, az egyeletnek igen buzgó tagja volt és igen sokoldalú munkásságot fejtett ki ennek érdekei körül; nevezetesen nemsokára meg unván az elnökség szűkiorlátait, egész önkényesen tette magát majd az egyelet jegyzőjévé majd rendezőjévé; majd pedig az előadást követő napon pénztárnokává noha ezen tisztségek mindegyike, külön egyének által voltak képviselve. Az egyelet midán teljesen megalakult elhatározta, hogy egy szini előadással egybekötött táncszívalmat rendezend, melynek tiszta jövedelmét a budai árvizkárosultak javára ajánlotta föl. Az egyelet ez alkalmi összes bevételét 96 frt és néhány kezár volt, mely összeget Tóth ur vett kezelése alá. — Ezen összegből a kiadások fedeztettek, melyek Tóth V. ur szerint (magan sokasom győződhettem meg róla) 72 fra ragnak. Én bár teljes hitelt adtam a kiadásokra vonatkozó állításának, mind a mellett nem szüntem meg kérni Tóth urat és a többi egyleti tag urakat, hogy saját kezünk tisztázása érdekében a helység distingváltabb egyneiből egy felüljáról bizottságot alakítsunk, mely a kiadást a bevétellel egybevetvén, a tiszta jövedelmet csak így azután küldjék az illetékes helyre. Szavaim azonban hatás nélkül elhangzottak és nemcsak felüljáról bizottságot nem alakítottak, de tudomásom szerint a pénz sem küldetett a szánt helyre hanem még most is, négy hó eltelte után, az Tóth V. urnál van. Tóth V. ur, a kegyetlen tanuló kötelmek által baráti körünkben legelőször szolítottat el, melynek folytán lakhelyét Öcsödről Kecskemétre tette át, az egyelet pénztét magával vivén. A vakatói véget ért az egyelet oszladozni kezdett és kiki munkájához sietett mellőzve az árvaságra jutott egyelet érdekeit. Én látván többi tagtársaimnál a hideg közönyt, kénytelen vagyok egy évharmad eltelte után még egy szót az árván hagyott egyelet érdekében kockázatom melnyélfogva kérem Tóth V. urat, hogy eddigi haslasztását, történet legyen az hanyagságból vagy malitiából, tüsse helyre és tartsa morális kötelességének a pénzt rövid idő alatt a „Békés“ szerkesztőségéhez elküldeni, szemelött tartván ezen latin axiómát, mely ellen már mostanáig is sokat vétett: „qui cito dat, bis dat.“

Itt helyén látom tagtársaim érdekében és saját személyem védelmére szót emelni. Sokan azon gyanúval élnek, hogy mi azért késtünk eddig a pénz beküldésével, mert a bevett pénzen megosztokodtunk.

Ezt csakis oly emberek mondhatják, kik vagy személyünknek vagy a nemes czelnak ellenségei és tudják meg az illetők, hogy sokkal nehezebb volt az előttem lebegő czél, semhogy ily aljasságra vetemedhettem volna, miért is kénytelen vagyok e gyanut mint alaptalan visszautasítani és az illetőket a fönt mondottnak utalni.

Végül engedje meg tisztelt szerkesztő ur, hogy a mindennapi lelkek sűrű sorai közöl neme-sebb érzelem józan gondolkodás emelkedetebb szellem és humanizmus által kiemelkedő urnak és hölgyeknek köszönetem nyilvánítsam. Fogadják csekélységem forró köszönetét mindazok, kik szerény társulatunkat bárményiben és bármiben is segélyezték, kik közül hával kell fölémlítenem tek. Soós Dánielné a-szonyt kedves leányával Irma kissasszonyt együtt. Vekle Irma urhölgyet Vitélyos Márton urat családjával úgy szintén

„Bocsásson meg édes angyalom, de én nagyon, nagyon szeretem!“ s a picziny kezek minden ujjá csókkal lett beborítva.

Pár pillanatnyi csend — azután ajtonyilás zajja, — s a mama lett látható a kúszóbőn.

„Alig bir az ember megszabadulni! — anynyi baj van ezekkel a cselédekkel! kezdé ezen kedves themáján a t. asszonyaságoknak. Egyebet — sem tudnak a nyelvészéknél, s hiában fordul az ember a kapitánysághoz, nekik ad igazat!“

„Bizony elég baj az, kedves néni!“ kontrázott Tóni, — ilyenkor így kell tenni.

„Hát mit játszottál, édes Vilmám?“ Játszad el azt az én kedves darabomat, — a Pincis urfi lakodalmat, vagy minek is hívják!“

A leányka elkezdte Figaro menyegzőjét — elég könnyedség és futamossággal játszani, midőn az ajton kopogás hallatszott.

A Hammermayer kissasszonyok voltak az ujonjottek, — Hammermayer Ferdinánd táblabíró ur szelleműs leányai, kik meghozták a hirt a honvédtisztekről, leendő bálakról, stb. stb. és elmondták a kritikát Marosi Fannyak a tunikája, a postamesterné tournurje, Agárdi táblabíróné rózsaszin kék kalapja s másféle világra szóló dolgok felett.

Hagyjuk őket magukra, — mint tette ezt nemsokára Vaséry Tóni is, — s engedjék meg, hogy bemutassam színről-színre az előbbeni párbeszéd személyeit s családi körülményeit.

(Folytatjuk)

Hegedüs Zsuzsi kisasszonyt Mező-Turuló Továbbá
tek. Sarlayné aszonny Szarvasról sat. Végül fogad-
ja helységünk derék jegyzője Győri Imre ur mint
az olvasókör elnöke e helyiség díjmentes átenged-
éséért forró köszönetemet.

F-r L-s

Kimutatása

azon befolyt pénzeknek, melyek az ifj. Rácz
Jancsi zenekarának pénztárában az 1874-ik év.
június 26-tól, 1875-ik évi június 26-ig befolytak
és kiadásba tettek:

1. A békésmegyei takarékpénztárból
az 1874-ik évi június 26-án a
költségek előleges fedezésére
költségekben felvettett . . . 150 frt — kr
2. Ugyancsak onnan a fentebbi cél-
ra ismét felvettett . . . 100 frt — kr
3. Egy ócska czimbalom eladási ár-
ból befolyt . . . 10 frt — kr
4. Az 187¹/₂-ik évi befolyt tagsági
díjjak . . . 408 frt 90 kr

Igy tehát az összes bevétel 668 frt 90 kr
Megjegyeztem, hogy az 187¹/₂-ik évi tagsági
díjak nem 408 frt 90 krt, hanem 436 frt 9 krt
tesznek ki, azonban 28 frt némely pártoló tag el-
távazása miatt behajthatók nem voltak. Ezen ösz-
szegek valószínűleg törleendő is lesznek.

A pártolótagok névsora a következő:

- Fridrich Mihály 3 frt, Br. Drechsel Alajos
4 frt, Paulovics Béla 3 frt, Daimel Lipót 5 frt,
Deutsch és fia 10 frt, Cielbauer Alajos 1 frt,
Spielmann Adolf 2 frt, Nagy Ferencz 3 frt, Szabó
Imre 1 frt, Kohn Miksa 1 frt. Multász Adolf 1
frt, Weinmann és társa 2 frt, Neumann Gyula 1
frt, Zettel Gábor 1 frt, Bak Gusztáv 2 frt, ifj.
Huszka János 2 frt, ifj. Sall József 1 frt, Bornhau-
ser Antal 2 frt, Glazer Károly 2 frt, Kandersz
Zsiga 1 frt, Nuszbek József 5 frt, Galatz József 5
frt, Bilicz Ödön 2 frt, Schriffert Mátyás 1 frt, id.
Huszka János 1 frt, Nas Lipót 1 frt, Tar György
2 frt, Körös Kálmán 2 frt, Szilágyi László 5 frt,
Heródek Lipót 5 frt, ifj. Trukker József 3 frt,
Andrássy Ignác 2 frt, Timári Alajos 2 frt, Vitá-
lyos Béla 4 frt, Oláh György 2 frt, Szász István
5 frt, Uferbach József 3 frt, Niedermayer Antal
2 frt, Gondócs Benedek 20 frt, Tóth László 2 frt,
Hajóssy Ottó 1 frt, Ferenczy Alajos 2 frt, Nagy
István 2 frt, Kis Gyula 1 frt, Czineczár és társa
4 frt, Kálmán Zsigmond 2 frt, Kirileszku Gyula
2 frt, Balta hadnagy 5 frt, Winkler 1 frt 50 kr
Schmidt József 4 frt, Dutkay Béla 4 frt, Dobosfy
Alajos 1 frt, Ujfalussy Dezső 1 frt, Szucs Béla
2 frt, Bartók József 1 frt, Vangyel Szilárd 1 frt,
Moldoványi Gyula 2 frt, Jancsovics Emil 5 frt,
Szulimán Ödön 1 frt, Márki István 1 frt, Oláh
Sándor 2 frt, Uferbach Lajos 1 frt, Tarnay József
1 frt, Kovács Károly 1 frt, Balog Antal 2 frt,
Lampel Lajos 2 frt, Bak Lajos 1 frt, Czégényi
Gyula 4 frt, Vangyel Sándor 4 frt, Reinhardt Jó-
zsef 10 frt, ifj. Jancsovics Pál 5 frt, Körös Vik-
tor 1 frt, Bauer Márton 1 frt, Dr. Kovács István
5 frt, Silberstein testvérek 1 frt, Deutsch testvérek
1 frt, ifj. Uferbach János 1 frt, Dr. Dubányi Já-
nos 5 frt, Grim Károly 1 frt, Sipos Ferencz 3 frt,
Grim Gyula, 1 frt, Müller István 2 frt, Asbóth
Kálmán 1 frt, Tóth Sándor 2 frt, Grétz József
1 frt, Pusztai Ádám 2 frt, Kiskéry Mihály 3 frt,
Osváth Andor 1 frt, Papp Mihály 1 frt, Bauer Li-
pót 2 frt, Kozics Pál 1 frt, Eisler Lipót 1 frt,
Silberstein József 1 frt, Mási Gyula 1 frt, A.
Czineczár özvegye 1 frt, D. Messinger 1 frt, Fral-
ler István 1 frt, Dr. Styasny Miksa 2 frt, Weisz
Márkus 2 frt, Kozics János 3 frt, Gottlieb László
4 frt, Varga István 5 frt, Kauders Salamon
2 frt, Ungvári Albert 5 frt, Berkes 4 frt, Nagy
Károly 2 frt, Platz Arthur 1 frt, Scheiberth Fe-
rencz 20 kr, Szabados József 40 kr, ifj. Huszka
Imre 1 frt, Névény Alajos 1 frt, Ott Antal 30 kr,
Leopold Ignác 1 frt, Gyelák Sámuel 50 kr, Ter-
novszky 50 kr, Démsz József 50 kr, Karácsony
Mihály 50 kr, Verner János 50, Herzberger Jó-
zsef 2 frt, Róth János 1 frt, Tipl János 1 frt, Sza-
bó János 1 frt, Zabolai Császár Ferencz 1 frt,
Móricz Nándor 2 frt, Hegyvári Károly 1 frt, Kuc-
sára Jakab 1 frt, Greiner Antal 2 frt, Kucsera
nővérek 3 frt, Szabó Lajos 3 frt, Kohn Dávid 3
frt, Keller Imre 5 frt, Farkas Béla 3 frt, Szabó
Pál 5 frt, Alcsér János 5 frt, Sall József 2 frt,
Endreffy Károly 5 frt, Steinfeld Ignác 4 frt, Kli-
ment Gyula 5 frt, id. Hoffmann Mihály 3 frt, Vá-
sárhán Döme 5 frt, Léderer Ede 4 frt, Farkas
Zsigmond 3 frt, Szigethy Lajos 3 frt, Kratochwill
József 2 frt, Erkel Rozsó 5 frt, Wallner Károly
4 frt, Denhof Antal 2 frt, Kocsis Károly 5 frt,
Miskay-Jugovics Béla 5 frt, Varga Károly 2 frt,
Nagy Pál 2 frt, Mási József 3 frt, Czégényi Gei-
za 2 frt, Szalabur Oszkár 5 frt, Beliczey István
10 frt, Egresy-Nagy László 2 frt, Czifra Imre 2
frt, Janó Sándor 1 frt, Terényi Lajos 5 frt, La-
dics György 10 frt, Sztojanovics Gyula 2 frt, Kö-

vér László 3 frt, Beliczey Rozsó 10 frt, Kereszt-
szegi Kálmán 1 frt, Miskucza György 1 frt;

A pártoló tagok száma az 187¹/₂-ik évre
két taggal szaporodott, névszerint Puskás József
2 frttal, és Reiser Ignác 5 frttal.

Az 187¹/₂-ik évi s így az első évi bevételből
a kiadások a következők:

1. Hollender Zsiga karmesternak
Gyulára lett átköltözködése
költségei fejében . . . 24 frt 60 kr
2. Ugyan annak egy évre karmes-
teri fizetés fejében . . . 120 frt — kr
3. Jónás Ádám klarinetosnak adósá-
gái kifizetésére költsön adott
50 frt — kr
4. Budai Ferencz czimbalomosnak
egy évi fizetés fejében . . . 150 frt — kr
5. Oskola lakbér fejében egy évre
6. Farkas László kisbögöcsnek Gyu-
lára lett átköltözködése költsé-
geire . . . 15 frt — kr
7. A zenekar szervezkedése alkalmá-
val a vidéki tagok felfoga-
dásának utánjárás költségeire
53 frt 50 kr
8. A bevételben szereplő kétré-
ndbeli váltók törlesztéseire és ka-
mataira összesen . . . 69 frt 95 kr
9. Egy nagy dögő vonó és 4 drb
kapitasterért . . . 3 frt 71 kr
10. Egy pár új klarinett . . . 50 frt — kr
11. Ezeknek tokjai . . . 10 frt — kr
12. Hurokért összesen . . . 22 frt 81 kr
13. Kottakért . . . 36 frt 16 kr
14. Czimbalom javításra . . . 3 frt 6 kr
15. Négy drb megrendelt új hegedű
szállítási díja . . . 3 frt 6 kr
16. A nagyklarinetosnak lakbérre
8 frt 50 kr

Összesen 668 frt 64 kr

Ezek szerint a kiadás a bevételt 26 krral
megaladta, ezen összeg az 187¹/₂-ik évi bevétel-
ből pótolatott.

E helyen megjegyezni kívánom, hogy az
187¹/₂-ik évi bevétel erősen igénybe fog vétetni,
mennyiben a zenekar teljesen új hangszerekkel
szereltetett fel, e hangszerek pedig tetemes vételi-
árba kerültek, melyek ez évben lesznek más
többrendbeli kiadásokkal fedezendő, melyekről a
számadást annak idején szintén nyilvánosan közöl-
ni fogom.

Kelt Gyulán, 1875. évi december 9-én.

Br. Drechsel Alajos.

főkaptány,
mint a zenekar igazgatója.

Meghívó

Gyula, Békés, Csaba, Orosháza és környékeik
mivelt közönségéhez!

A hőmezővásárhelyi „Kaszino egyesület” azon
„társas estélyek” rendezését, melyeket „a testvéri-
sülés terjesztése, és a közszellem ébresztése végett”
saját helyiségében az elmúlt téli időszakban meg-
kezdett ez időszerint is minden két héten folytat-
ni fogja.

Az estélyek programja: közérdekű és ta-
nulságos — olykor humoristikus fölvétel, zón-
gorajáték, műnók, dal, szavalt és táncz leend.

Ezen estélyekre a t. mivelt közönséget ezen-
nel egyszer mindenkorra azon tiszteltteljes meg-
jegyzéssel hívjuk meg: hogy a program a kitű-
zött nappal együtt — miután külön meghívók nem
küldöztenek szét, a „Békés”-ben esetről esetre
már egy héttel előbb közzétetni fog.

Az első ilyen estély e hó 4-ik napján
volt. A második pedig e hó 18-ik napján szomb-
aton esti 7 órakor fog rendezettni; a következő
programmal:

1. „Szeretek . . .” zenéje Engeszer Mátyás-
tól, előadja a dalárda.
2. „A csillagászat köréből,” fölolvassa Nagy
Tamás tanár.
3. Az 1-ső „Magyar ábránd” Székely Im-
rétől zongorán játsza Hainiss Margit k. a.
4. Vig szavalt, előadja Karancsi Dániel.
5. „A 2-ik Magyar ábránd” Székely Imrő-
től zongorán játsza Hainiss Zseni k. a.
6. „Hajósdal” . . . zenéje X. X-től, előadja a
„dalárda.”
7. Táncz.

Belépti díj. egy személytől 50 o. é. krajczár,
több személytől — ugyanazon család tagjaira néz-
ve — fejenként 30 o. é. krajczár.

H.-M.-Vásárhely 1875. december 9.

tisztelettel:
a rendezőség.

Ujdonságok.

— Időjárásunk két hónapi esőzés után egé-
szén téliesre változott, az e hó 5-én s 6-án sűrűn
esett hó kemény, fagyos időt hozott, még rosszab-
bá téve az annélkül is feneketlen utat. — Időjá-

rásunkat leginkább megérezte heti vásárunk, mely
az eladó és vevő közönsége egyiránt ritka volt.

— A csabai Rosenthal cégnek egyik főnöke
Rosenthal Jakab, a ki betegségének orvoslása vé-
gett Bécsbe ment, ott e hó 5-én hossza: szenve-
dés után elhunyt, és e hó 7-én a währingi teme-
tőben tetetett örök nyugalomra kora 44-ik évében.
— Csaba városa közönsége, t. értesíteték, mi-
szerint a mai nap (f. hó 12-én) d. u. 4 órájára
kitűzött nyilvános és ingyen felolvasás nem a vá-
ros háza nagy termében, hanem ugyanott, a kapu
melletti jobb felől eső földszinti kisteremben fog
tartatni, melyre a város minden rangu és mindkét
nemű közönsége szivesen láttaik.

— A hosszabb ideig Gyulán lakott és innen
elözött több évvel Pestre távozott Föllner Manó
váltóhamisítás végett e hó 9-én ítélte a gyulai kir.
törvényszék 3 évi börtönre — Nevezett több
gyulai vagyonosabb földész nevére forgatta a vál-
tót, kik, ha a csalás nem fedeztetik fel, érzé-
keny kárt szenvedtek volna.

— Mint értesültünk, Orosházán is helyi lap
volna keletkezésben, sőt szerkesztőjéül Győry Vil-
most emlegetik. — Ha e hír való, úgy Orosháza
meltán gratulálhat magának, mert lapjának szer-
kesztője egyike legjobb és legmunkásabb hazai
írónknak, kit megynkben egy lapnak élén örö-
mel üdvözölnénk. — Ohajtának e hír valóságáról
biztosabbat tudni

— A sorozás Békésmegyében a jövő év kö-
vetkező napján fog megtartatni: Szarvason janu-
ár 20—27., Orosházán január 29. febr. 5., B.-Csab-
ban február 7—16., Gyulán február 18—26., Béké-
sén február 28. marcz. 6., Szeghalmon mart. 9—15.

Jegyzéke. a b.-gyulai kir. tésznél 1875. December
13 s következő napján előadandó bünyefitő ügyeknek.
Előadó Nógáll. December 13. 2900. Vári Szabó Sándor
gyilkosság. 3032. Lakatos (piczi) János tolvajság. 3039
Virágos István tolvajság. December 14. 3977. Méri Bálint
gyújtogatás. 3138. Betkovics Ignác család. December 15
3227. Gémesi Borbély Mihály és 4 társa súlyos testi sértés
és lopás 3229. Szel Jakab sikkasztás.

Irodalom és művészet.

— Vettük a Friebeisz Ferencz szerkesztése mellett
Kertész József ismert fővárosi nyomdatudaljonos kiadásá-
ban minden vasárnap megjelenő „Divat-Nefejejs” egye-
sült szépirodalmi és divatközlöny előfizetési felhívását az
1876. évi folyamra. Melegen ajánljuk e jeles lapot olva-
sónk s különösen hölgyeink figyelmébe és pártfogásába
A „Divat” és „Nefejejs” egyesülése következtében egy
oly lapot nyert a magyar olvasóközönség, melyről minden
nagyítás nélkül elmondhatjuk, hogy nincs párja, és ve-
télytárs nélkül áll nemcsak hazánkban, hanem a külföldön
is, mert az ily drága mellékletekkel kiadott lapok rende-
sen csak havonként kétszer jelennek meg, és épen azért,
mert mellékleteik tetemes költséggel járnak, a lap bel-
tartalmára a szépirodalmi részre csak kevés gondot fordít-
tanak. — A „Divat-Nefejejs” egy tökéletes hetilap, mely
12 frtért egy éven át mindazt nyújtja előfizetőinek, mit
e dig egy szépirodalmi hetilap és egy „Bazár”-féle két
hetes divatlap együtt 22 frtért adtak. — A „Divat-Nefe-
jejs” egy éven át 24 „Bazár”-féle képes számot, és 52
szépirodalmi számot ad, e mellett 24 pompás színezett
acélnyomatú divatképet, 12 nagy melléklettel szabásokkal
s egyéb mintarajzokkal. — A „Divat-Nefejejs” divat-ré-
szében mindazt nyújtja, mi a divat terén mint újdonság
fölméri, s a legkeresettebb elegancia mellett a szépség-
séget és takarékoságot is szemmel tartja, s havonként két
nagy képes iven bemutatja a legújabb öltözéket nők,
leányok és gyermekek számára, szabásmintákkal együtt,
valamint a legszebb kézimunkákat, a készitési mód leg-
részletesebb leírásával. A lap beltartalmát a legnagyobb
gonddal van összeállítva. Talánunk benne ismeretterjesztő,
jó irányú első cikkeket, eredeti novellákat és költemé-
nyeket ismert írónktól, fordított elbeszéléseket a külföld
jelesebb termékeiből; a tárczában válogatott cikkeket,
részint mulattató, részint komolyabb ismeretterjesztő szí-
nezzel; szini szemléket; napi újdonságokat a társadal-
om, művészet, zene és irodalom köréből; egyleti és inté-
zeti híreket; a hölgyeink által mindig kedvelt sakk-, sző-
és számrejtvényeket, a megfejtők között jutalomküzés-
sel; a borítékon külföldi, vidéki híreket, vegyeseket, bi-
zománytárt, hirdetéseket. — A „Divat-Nefejejs” előfi-
zetési ára egy évre 12, félre 6, évnegyedre 3 frt. — A
„Divat-Nefejejs” előfizetői a „Szépirodalmi Csarnok” ked-
velt regényfolyóirat 1876. 24 füzetes folyamát egész évre
4, félre 2, negyedre 1 frtért, a külön folyam 16 fü-
zetét 3 frt, a rendkívüli folyam 20 füzetét 3 frt 50 kr
rendkívüli kedvezményért rendelhetik meg. — Előfizeté-
sek elfogadtatnak Budapesten a kiadóhivatalban, Kertész
József könyvnyomdai irodájában, Lipót utca 2. szám. —
Vidéken minden postahivatalnál. — Nevezett kiadóhivatal
részletes előfizetési íveket, sőt mutatványszámokat is mind
a lapból, mind a regényfolyóiratból bárhová azonnal és
bérmentve küld, ha ez iránt egy 2 kros levelezési lapon
megkerestetik.

A Franklin-társulat könyvnyomdájában következő
könyvek jelentek meg:

A Talmudszidó. Miudnangru zsidó és keresztény-
nek megszívlelésül bemutatja dr. Rohling Ágost. Az ere-
retinek harmadik kiadás után magyaritá Gemini. Másod
kiad. — Ára füzve 30 kr.

Történelmi könyvtár. 13—17. füzet. — Ára egy-egy
füzetnek 40 kr.

XIII. füzet. József császár vagy egy emberbarát a
trónon. Irta Áldor Imre.

XIV. füzet. Hunyadi János és kora. Irta Áldor Imre.

XV. füzet. Attila hun király története. Irta Áldor
Imre.

XVI. füzet. Két Rákócyné. Irta Áldor Imre.

XVII. füzet. Korona és vérpád vagy Stuart Mária
története. Irta Áldor Imre.

Ujzenemű Táborosky és Parsch nemzeti zeneműke-
reskedésében Budapesten újban megjelent: Die Flöte“
Marsch nach bekanten Volksliedern für Pianoforte von A.
Paulwetter. — Ára 60 kr.

— Az „Uj idők” kedvelt hetilap (divat-tárczával)
49-ik száma ismét a következő válogatott tartalommal je-
lent meg: „Hogyan utaznak Dél-Afrikában,” Sámí Lajos-
tól; „Nem ezt akartam én” . . . (eredeti költemény) Be-
nedek Aladártól; „Az első hó ünnepe” (Képpel), *tól;
„Ad acta” (eredeti elbeszélés), Varga Jánostól; „Ózsi érzés”
Lenau költeménye), Ancun-tól; „Vig fink” (Felix Lilla
elbeszélése), B. Büttner Linától; „Egy ismeretlen párbe-
széd” (Alfred de Vigny után); „Vonások lord Byron éle-
téből,” — k — f-től; „Irodalmi társadalmi és művészeti
hírek”. A borítékon: vidéki élet, Hymen, sakkalány, betű-
rejtvény (három jutalmakkal), szikrák, a szerkesztő nyílt
válaszai, vegyesek. — Szerkeszti e csinos lapot, Benedek
Aladár. Előfizetési ára egész évre 10 fr. félre 5 fr. s
negyed évre 2 fr. 50 kr. Szerkesztői s kiadói hivatala:
Budapest, Ósz utca 14. sz. földszint 1. ajtó.

A debreczeni könyv-könyvnyomda s kártyagyár:
részvénnytársulat kiadásában megjelent s általa minden
hazai könyvkereskedésben kapható „NAGY FALI NAPTÁR”
1876-iki évre. E 22” magas 33” széles nagyságu finom
papírra nyomott naptár a rendes naptári részen s helyeg-
fokozaton kívül — tartalmazza még igen díszes színyo-
matban, az új méter rendszer összes társadalmi táblázatát
melyről bárki is minden előleges tanulmány vagy számít-
gatás nélkül, régi mértékeket újban, újakat régieben azon-
nal kifejezni képes. Ezen népszerű, díszes kiállítás, még
eddig egyetlen méter táblázatát ellátott falnaptárt, egy a
kereskedő, iparos, mint általában a nagyközönségnek, mint
nékülözhetlent, a legmelegebben ajánlhatjuk. — Ára 40
kr. o. é.

— Az önálló magyar vámerület híveivel! meg-
jelent a „Franklin társulat nyomdájában Budapesten egy
élenk tollal írt kis füzetke, mely arra hívja fel a hazánk
iparosait, hogy e téren működjenek közre, az annyira le-
nyűgött hazai ipar emelésének érdekében, kérve minden
e téren hivatottnak közreműködését. — Az ez ügybeni
dolgozatok Budapestre intézendők a „Pesti Napló” vagy a
„Nemzeti Hírlap” szerkesztőségéhez.

— Az országos magyar képművészeti tár-
sulat által a társulat tagjai között rendezett s 1875.
december 1-én megijett sorsolása alkalmával 5810
ft értékű kisorsolt művekből nyertesek lettek a
következo számok és pedig:

a főbb nyereményeket nyerték:

1. Kertész József Pesten 1684-ik számmal
„Judith és Holofernes” című művet 1.800 frt ér-
tékben.

2. Báró Schey Fülöp Bécs 2430-ik számmal

„Anyai őrszem” című művet 700 ft. értékben

3. Báró Sina Simon 2089-ik számmal „Kony-
ha csendélet” című művet 500 frt értékben.

4. Strobencz Alajos Pesten 1990-ik számmal

„Lago di Szentina” című művet 300 ft. értékben.

5. Szentandrassy Lajos 422-ik számmal „Rész-
let a trencsényi mezőszőlő” című művet 200
ft. értékben.

6. Pfeffer Ignác Pest 1749-ik számmal „Ram-
zau patak” című művet 200 ft. értékben.

7. Gróf Csekonicz János 2047-ik számmal

„Tanulmányfő” Kern Arminótól 150 ft. értékben.

8. Poldini Ede Pest 1961-ik számmal „Al-
folditánya” című művet 150 ft. értékben.

9. Lloyd társulat 1760-ik számmal „Tanul-
mányfő Kovácztól 100 ft. értékben.

10. Rauscher Lajos 1985-ik számmal „Er-
szébet angol királyné fényképét 50 fr. értékben.

a kisebb nyeremények a következő számok-
ra estek:

2124. 1376. 2061. 2294. 520. 1144. 2224.

2451. 1350. 714. 243. 359. 2133. 53. 1754. 697.

1755. 1605. 2174. 686. 910. 153. 2547. 2628.

35. 1607. 2189. 2370. 2639. 2114. 1562. 990. 1837.

1459. 391. 2600. 1666. 2058. 1423. 2011. 757.

680. 1194. 2544. 242. 2395. 2194. 1311. 1413.

1677. 2457. 1045. 1406. 907. 917. 1701. 1975.

1356. 222. 2009. 237. 913. 502. 1813. 1878. 539.

462. 2055. 496. 1306. 2238. 580. 863. 2007. 372

1387. 2823. 895. 1565. 768. 2389. 689. 2204. 1884

2107. 2289. 1644. 1052. 452. 1097. 756. 19. 150.

523. 536. 2319. 20. 1594. 1119. 2599. 1960. 832

2535. 2349. 777.

Telepy Károly s. k.

titkár.

Gazdaszat ipar és kereskedelem.

Heti vásári tudósítás.

— Gyula, december 10. 1875. A mult vasár
nap megredt, s hétfőn, kedden folytatva tartott
havazás, és erre a sáros talajra következett fagy
egészön járhatlanokká tette az utat, mi végett heti
vásárunkban többnyire csakishelybeliek vettek részt
a kivitt árúk csekély mennyiségben voltak eladás-
ra hozva. Az árak következően jegyeztetnek: bú-
za mérője 4.10—4.60, kétszeres mérője 3.—3.70.
rozs m. 2.50—2.60, árpa m. 1.40—1.50, zab m.
1.50—1.70, tengeri m. 1.65, krumpli vékája 1.20
széna mázsánként 1.60—1.80, szalma mázsánként
80—1, Felsővidékről vasuton szállított káposzta
száza 12fr, csirke párja 40—50k, pulyka párja 3
fr. hizott sertés fontonként 26—27 kr.

A szerkesztésért felelős: Dobay János.

